

ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ

ΤΟ «ΚΑΤΗΓΟΡΩ»
ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΜΕΣ' ΑΠΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΟΥ
ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΜΟΥ

1949
ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΠΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΣΑΝ ΙΔΕΑ Η «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑ των αγωνιστών των φυλακών του Άβέρωφ. Έκει πρωτάρχισε ή πραγματοποίησή της. Η έσκεμμένη όμως μεταγωγή τους στά κάτεργα της Αίγινας ματαίωσε τήν ολοκλήρωσή της εκεί. Τό καθήκον αυτό τό πραγματοποιούμε τόρα μαζί οί δυό φάλαγγες των μελλοθάντων στ' όνομα των αδερφιών μας πού βασανίστηκαν καί θανατώθηκαν σ' όλα τά κάτεργα της Ελλάδας...

Η άσφυχτική φήμισή μας άπό μοναρχοφασισμό για να μή φωνάξουμε στόν κόσμο τή συντριπτική αλήθεια, μάς έκανε να συγκεντρώσουμε τίς δυνάμεις μας στό έργο τούτης της έκδοσης. Κι αν φτάσει στή διεθνή δημοσιότητα, δέ θα σημαίνει πως λεπτέρωθήκαμε μεϊς κι ο Λαός μας. Θάναι μόνο τρανό δείγμα πως τά κανόνια καί τά δολάρια δέν υποτάσσουνε τό Λαό μας. Πολλοί εϊν' αυτοί πού θα κινδυνέψουνε θανάσιμα για να πάρει τέλος τούτη ή προσπάθεια.

Οί μελλοθάνατοι αγωνιστές πού θα συνεισφέρουνε για τή σύνταξη της «ΜΑΤΩΜΕΝΗΣ ΒΙΒΛΟΥ» δέν είναι λογοτέχνες. Οί περισσότεροι πρόλαβαν πριν άπό τόν πόλεμο να μάθουνε μόνο τό «Εϊς οϊωνός άριστος, άμύνεσθαι περί πάτρης».

Τά στοιχεία πού παραθέτουνε, είναι σταγόνα στόν ωκεανό άπτήν πληθώρα πού υπάρχουνε στά χέρια τους καί πού θα μπορούσανε να παρουσιάζανε αν είχανε βολικότερες συνθήκες.

Ὡς κι αὐτό τό χαρτί τόχουμε λιγιστό. Μέ χαρτί ἀπίς κονσέρβες γάλατος προσπαθοῦμε νά βουλευτοῦμε.

Δέν ὑπάρχουν, οὔτε χρόνος, οὔτε δυνατότητες γιά καλλιτεχνικό δούλεμα τῆς «ΜΑΤΩΜΕΝΗΣ ΒΙΒΛΟΥ». Οἱ δήμοί μας εἶναι «ἐπί σκοπόν» καί τό χέρι τους περιμένει στή σκανδάλη, πότε ὁ κ. Τρούμαν ἢ ὁ κ. Μπέδιν θά πούνε κανένα νέο τους λόγο: «Ἡ δικαιοσύνη ν' ἀποδοθεῖ πρός ὅλας τās κατευθύνσεις» γιά ν' ἀρχίσουνε ὅλες οἱ κατευθύνσεις, Χίτες, Σούρληδες, «φιλελεύθεροι» σταυρωτῆδες, «δημοκράτες», νά ξεσκίζουνε τίς σάρκες μας.

Ἐστερα, τό δράμα τό δικό μας, ἐκτός ἀπτά γραφτά ντοκουμέντα πού κι αὐτά στήν πλειονότητά τους μάς λείπουνε, τό συγκροτοῦνε ἕνα σωρό μικρές-μικρές λεπτομέρειες, ὅσο μικρό εἶναι τό δόντι τοῦ φιδιοῦ πού χύνει τό δηλητήριο. Δέν εἶναι μόνο ἡ ἀπειλή τῆς ἐκτέλεσης ἢ ἡ ἴδια ἡ ἐκτέλεση αὐτό πού ἀντιμετωπίζουμε μεις ἐδῶ στά κάτεργα τοῦ θανάτου. Ἐχουμε νά κάνουμε μέ δήμιους πού ὄχι μόνο δέν ἀφησαν νά πᾶνε στά χαμένα τά μαθήματα τοῦ Χίμλερ, τῆς Γκεστάπο καί τῶν Ἑς-Ἑς, μᾶ ἀκόμα περισσότερο, στήν πρόσφατη πείρα τους ἀπτή συνεργασία τους μέ τούς νατσῆδες ἐγκληματίες, προσθέσανε τήν εἰδική «ἐκπαίδευση» πού πήρανε ἀπτούς ἀμερικανοἀγγλους γκάγκστερ «ὀργανωτές» τῆς ἀστυνομίας καί μέ τή δική τους σατανική ἐφευρετικότητα, τό μίσος τους, τήν πόρωσή τους, τό σαδισμό τους, πέτυχαν ἕνα σύνολο πού δέ μπορεῖ νά γίνει πιό καταχθόνιο. Εἶν' ἀδύνατο νά συλλάβει φαντασία πολιτισμένου ἀνθρώπου μέ ποιά μαεστρία οἱ δήμοί μας χρησιμοποιοῦνε καί συνδέουνε τίς πιό μικρές λεπτομέρειες—ἀπό τόν ἱερό πόνο τῶν γονιῶν μας, τῆς γυναίκας μας καί τοῦ παιδιοῦ μας, ὡς τό σφύριγμα τοῦ θαποριοῦ πού ἴσως νά φέρνει τό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα, ὡς τό θόρυβο τῆς ἀρμάθας τῶν κλειδιῶν—γιά νά κάνουνε ἀβάσταχτο τό μαρτύριό μας. Ἐτσι, ὄχι μόνο ἡ ὑποκειμενική ἀδυναμία, μᾶ οὔτε κι ὁ χρόνος οὔτε κι ὁ χώρος τῆς «ΜΑΤΩΜΕΝΗΣ ΒΙΒΛΟΥ» δέ βοηθᾶνε νά σταθοῦμε σ' αὐτές τίς εὐγλωττες λεπτομέρειες καί νά προσεγγίσουμε στήν πραγματικότητα

Μᾶ φτάνει γιά μάς κι ἕνας μόνο φεγγίτης ν' ἀνοίξει. Καί δεχόμαστε ὅποιαδήποτε ἔρευνα γιά νά βγεῖ στό φῶς ἀκέρια ἢ ἀλήθεια.

Ἐπολογίζουμε μιάν ἀκόμα δυσκολία, ὄχι λιγότερο σοδαρή ἀπίς προηγούμενες: Εἶν' ἀδύνατο καί στούς πιό καλοῦς μας φίλους νά συλλάβουνε ὡς πιό βαθμό σατανικότητας ἔχουνε ἀνεβάσει οἱ δήμοί μας τόν κυνισμό καί τό σαρδῶνιο ἐμπαιγμό κάθε παραδεγμένης ἀνθρώπινης ἀξίας.

Ἡ «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» ἀναβλύζει μέσ ἀπτά γυμνά καί τρυπημένα στήθια μας μαζί μέ τ' ἀχνιστό μας αἷμα πού μέ ἀπανωτούς χοχλασμούς κατα-

κλύζει τό λαρόγγι, μπουκώνει τό στόμα καί φτύνει τό μοναρχοφασιστικό αί-
σχος τής άγγλοαμερικανοκρατίας στήν Έλλάδα.

Ἡ «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» είναι ή αιμόφυρτη κραυγή διαμαρτυρίας τών
έκτελεσμένων καί τών μελλοθάντων άγωνιστών τής Ἀντίστασης, τής Λεφτε-
ριάς καί τής Δημοκρατίας στήν Έλλάδα. Ὅμως δέν παύει νά ναι κι ή κραυγή
κάθε έλληνα δημοκρατικοῦ πολίτη, κάθε άγωνιστή τής Λεφτεριάς, τής Δημο-
κρατίας, τής Εἰρήνης, τοῦ Πολιτισμοῦ, πού δίνει τό αίμα του γιά τά ἰδανικά
αὐτά, άδιάφορο πού καί μέ ποιό τρόπο, άν από κακουργοδικεῖο ή έκτακτο
στρατοδικεῖο, ή από χίτη δολοφόνο, ή άπτίς άπειρες αὐτοδικίες τοῦ κάθε έγ-
κληματία χωροφύλακα. . . Γιατί, ὅλοι αὐτοί πού πέφτουνε σήμερα στήν Έλλά-
δα, ὅλοι τους ήτανε άγωνιστές τής Ἀντίστασης χτές κι έξακολουθάνε νά ναι
καί σήμερα μέ τή νέα κατοχή τής Πατρίδας μας.

Ἡ «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» είναι ή κραυγή τής Ἐκδίκησης πού συνοδεύει
τίς στερνές μας Ζητωκραυγές γιά τή Λεφτεριά, τήν Εἰρήνη, τή Δημοκρατία,
τό Δίκιο, τά πανανθρώπινα ἰδανικά.

Μέ τή «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» θέλουμε νά φωνάξουμε σ' ὄλακερο τόν
κόσμο άπ' άκρη σ' άκρη τήν αλήθεια γιά τίς έκατόμβες πού καναν μέ τά κορ-
μιά μας. Ν' άποκαλύψουμε τήν ασύλληπτη έγκληματικότητα καί τήν άτιμη
ταχτική τών δημίων μας.

Θέλουμε νά έσσκεπάσουμε τό σατανικό ρόλο—ρόλο σιχαμερό Πόντιου
Πιλάτου—πού παίζονε σέ βάρος τής Ζωής καί τής τιμής μας οἱ καινούργιοι έξέ-
νοι κατακτητές τής Πατρίδας μας, κείνοι πού ὤστα χτές μās τιμούσανε μέ με-
τάλλια κι έξυμνούσανε άπτούς ραδιοφωνικούς σταθμούς τά αίσθητά χτυπήμα-
τά μας ένάντια στούς χιτλεροφασίστες καί μās καλούσανε νά τά συνεχίσουμε,
τονίζοντας τήν υπέροχη έκπλήρωση τοῦ πατριωτικοῦ μας καθήκοντος.

Θέλουμε νά δώσουμε τ' άμελιχτα στοιχεῖα γιά νά κρίνει ὁ κόσμος άν
εἴμαστε έγκληματίες τοῦ κοινού δικαίου—πού ὁ κ. Μπέβιν κι ὁ κ. Γκριόγουολντ
δέ βλέπουνε τό λόγο γιατί νά μή μās έχουνε άκόμα ὅλους έκτελέσει καί πού
ή θλιβερή Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ λεγόμενου Ἐργατικοῦ Κόμματος τής Ἀγ-
γλίας Ζητάει άπό τή μοναρχοφασιστική κυβέρνηση τής Ἀθήνας νά περιοριστεῖ
στά νόμιμα μέσα τής έξόντωσης μας—ή εἴμαστε οἱ ἴδιοι πού οἱ γερμανικοί
ὄλμοι καί τά μυδράλια μās έχουνε αὐλακώσει τά κορμιά μας, οἱ ἴδιοι πού κα-
τά έκατοντάδες έχουμε τιμηθεῖ προσωπικά άπτίς σύμμαχες κυβερνήσεις καί
τούς σύμμαχους στρατιωτικούς άρχηγούς. Ἡ εἴμαστε οἱ ἴδιοι πού θρηνοῦμε
τό ξεκλήρισμα τών οικογενειών μας καί τών περιουσιών μας στήν Ἰταλογερ-
μανική κατοχή. Ἡ εἴμαστε, τέλος, οἱ περήφανοι κληρονόμοι καί συνεχιστές

των πιό ένδοξων παραδόσεων τής έθνικής μας ιστορίας.

Θέλουμε ν' αποδείξουμε πώς αυτοί που μας σκοτώνουνε σήμερα μ' έγγλέζικες στολές κι αμερικάνικα φονικά σύνεργα, μας έκτελούσανε στήν άλλη κατοχή μέ γερμανικές στολές και μέ γερμανικά φονικά σύνεργα, μέ τό ίδιο μίσος, μά τόρα μέ πολύ μεγαλύτερη πόρωση, αφού μας σκοτώνουνε στ' όνομα τής «Δημοκρατίας» και τής «Έλευθερίας».

Θέλουμε, ειδικότερα, νά καταγγείλουμε τά ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΙΩΝ μας για τό Ξανάρχισμα του μακάθριου έργου τους «έν κρυπτῷ και παραδύστῳ», τόρα που τους ζεμάτισε ή παγκόσμια κατακραυγή.

Ἡ «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» απευθύνεται σέ κάθε λέφτερο άνθρωπο όπου τής γής. Σέ κάθε γονιό πουδωσε τό αίμα του παιδιού του για τόν ίδιο σκοπό που τό δώσαμε κι έμεις και τό Ξαναδίνουμε ακόμα και σήμερα απτίς ίδιες πληγές. Σέ κάθε καρδιά που δέν τή σκλήρηναν οι κρυφοδάγκωτες αγωνίες του πολέμου μέ τή φαρμακίλα τους.

Ἡ «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» απευθύνεται σ' όλους τους μαρτυρικούς Λαούς τής ύφής, στα εκατομμύρια τους απλους ανθρώπους. Ὅλοτελα ξεχωριστά τή στέλνουμε στους γεναίους λαούς τής Ἀγγλίας και των Ένωμένων Πολιτειών, γιατί όσα γίνονται στήν Ελλάδα καταστρωθήκανε, μελετηθήκανε, οργανωθήκανε κι έκτελούνται δυστυχώς από τους ήγέτες των δυό αυτών χωρών. Κι έχουμε τή γνώμη, ότι τό πανανθρώπινο καθήκον που αναφέρεται τόσο γενικά στή μεταπολεμική κατάντια του κόσμου, όσο και στή δική μας τραγική περίπτωση, πέφτει μέ όλοτελα ιδιαίτερο τρόπο στις πλάτες των δυό αυτών λαών, πούναι απτους πρωταθλητές τής αντιφασιστικής νίκης.

Γιατί... όταν τελειώσανε τά αίματα, γυρνόντας απτή μάχη πήγαμε νά χαρούμε και μείς τήν αντιφασιστική νίκη. Κι αντίς γι' αυτό... Μας πρόσμεναν μ' ανοιχτές τις χειροπέδες. Στήν πατρίδα μας οι σύμμαχοι μας ήρθανε σά σταυρωτήδες. Κι όντίς τά γκρεμισμένα σπίτια, βάλανε τους φίλους των γερμανών νά χτίζουνε φυλακές για τους αγωνιστές τής Ἀντίστασης. Και ν' άκοϋς σήμερα άλλους λαούς νά χαίρουνται, κι ή Ἀντίσταση παντού νά τιμιέται και νάχει τό προβάδισμα στή ζωή. Και τό δικό μας τό λαό νά τότε πνίγουνε στό αίμα! Ν' άκοϋς από συμμαχικές πρωτεύουσες νά έξαγγέλλονται δόγματα για τή λεφτεριά, τή δημοκρατία, τόν πολιτισμό και νά Ξαίρεις πώς αυτό είναι τό σίγουρο προμήνυμα του δικού σου θανάτου! Νά μαθαίνεις πώς πήγε στό χωριό σου σήμερα ό ίδιος ό χτεσινός γερμανοφορεμένος δήμιος και σά δέ σέ δρήκε, έσυρε στό δρόμο τή γριά μάνα σου κι έκαψε τό χλιορημαγμένο σπίτι σου, και τό δράδυ σέ φωνάζουνε και σένα νά σέ πάνε στό Γουδί για κοινό έγκληματία!...

Μόλο πού ή «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» θ' αναφερθει ειδικότερα στις εκτελέσεις τών Φυλακισμένων Άγωνιστών τής Άντίστασης πού, δικασμένοι όπτό 1945 μέσα σέ μιάν ατμόσφαιρα έξαλλης αποχαλίνωσης τής γερμανόδουλης δεξιάς, στέλνονταν στό εκτελεστικό απόσπασμα μέ βάση τίς αποφάσεις τών διασώητων ελληνικών κακούργοδικείων, όμως οι εκτελέσεις αυτές δέν είναι καί οι πρώτες πού άρχισαν στην Έλλάδα.

Κι αύτήνε τή ματωδαμένη αλήθεια θέλουμε νά φωνάξουμε μέ τή «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ» καί μ' όλη μας τήν άγανάχτηση σ' όλο τόν κόσμο για νά τήν άκούσουνε οι λέφτεροι άνθρωποι!

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Πρωί! τό πρώτο μήνυμα: τ' όρνίθι, νάτο! λάλησε.
Κι άπτίς καρδιές ροδίνισε τό φώς. Ή νύχτα πάει.
Σάν πέπλο άχνό τό σύννεφο στους ούρανούς έκύλισε
μαύρο και πίσω όλόχαρη ή αύγουλα ροδοσκάει. . .
Του ήλιου τό φώς δέ φαίνεται ακόμα στόν όρίζοντα.
Μά θά φανεϊ. Άδέρφια μου, τό ρόδισμα θά δούμε
μόνο τής αύγής, πού ξέφυγε από τά νέφη τά μουντά.
Μονάχα Αύγή. Του ήλιου τό φώς έμεις δέ θά χαρούμε:
"Ακου. . . μακριά αντιλάλησε τό πρωϊνό έγερτήριο,
σά σάλπισμα πού άπτήν καρδιά τής γής μας λές χουμάει,
και σε καλεϊ στό πάλαιμα σε μέγα θυσιαστήριο.
Και νά ή ζωή, και μέσα σου κόσμους τρανούς ξυπνάει.
Ξυπνάει ό νούς, ξυπνάει ή καρδιά κι όλα μαζί μου ξύπνησαν
κι άλαφρωμένα κι άγρια μέσ' στή φωτιά χυθήκαν,
και τής ζωής τό νόημα μέ μιās έκει κοινώνησαν.
Τ' ώριο κρασί, τό άψύ κρασί, στερνή βολή γευτήκαν,

σάν ἄτια πού τούς χείμαρρους τοῦ αἵματος μύρισαν
κι ἄγρια καί πολεμόχαρα ὀρθοπηδοῦν στή βιά των.
Ἔτσι οἱ καρδιές φτερώθηκαν καί κατά μπρός χυμήσανε
μ' ἄγρια κραυγή, τραχιά κραυγή ἐνάντια τῶν θανάτων.
Ἄγρια κραυγή σά βόγγημα τοῦ σίφουνα ἡ κραυγή μας
ἔσυρε τή μακρόσυρτη φωτιά της καί στή γή μας.

Ἀδέρφια, μπρός νά σύρουμε τρανό χορό πασίχαρο,
πού πρῶτες-πρῶτες χόρεψαν οἱ κόρες τοῦ Ζαλόγγου,
κι ἂν πέρασε τόσοσ καιρός, ν' ἀκούω τό βῆμα του θαρρῶ,
στ' ἀγέρα τά στενάγματα, στό βόγγημα τοῦ λόγγου.

Διάπλατα, νιότη, τίναξε φτερά καί σήκωσε μας.
τέτιοι οὐρανοί, βαθιοί οὐρανοί δέν εἶδαμε ποτέ μας.

ὦ! τόρα πιά δέν εἶμαστε οἱ ἀνήμποροι κι ἀδύναμοι
κι οὐτ' ἓνα σφίξιμο κανεῖς δέ νιώθει στήν καρδιά του.
Γυρτός κανεῖς, δειλός κανεῖς, μονάχα ψηλωμέτωποι,
ἀγέρωχοι ἀνοίγουμε τά κάστρα τοῦ θανάτου.

Κι ἔτσι σεμνοί κι ἀγέρωχοι μέ μιά καρδιά κι ὅλο δύναμη
τά κάστρα του γκρεμίσουμε καί σάν ἀητοί περνᾶμε.

Κι ἀφοῦ στή φλόγα λυώσαμε κι ὅλοι μας σβύσαν οἱ Καημοί
νί, μέ τόν ἴδιο θάνατο, τό θάνατο πατᾶμε.

ΕΚΑΤΟΜΒΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΞΟΥΝΕ παρανοήσεις, σημειώνουμε άμεσα πως οί εκτελέσεις τών φυλακισμένων 'Αγωνιστών τής 'Αντίστασης, στις όποιες ειδικότερα θ' αναφερθεί ή «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΟ», δέν είναι ούτε οί μόνες, ούτε οί πρώτες πού άρχισαν στήν 'Ελλάδα.

Χωρίς νά λογαριάσουμε τή γερμανοϊταλική κατοχή, τό αίμα τών έλλήνων άγωνιστών άρχισε νά χύνεται από τίς πρώτες μέρες τής «'Απελευθέρωσης» δολοφονικά από τούς ένθαρυμένους ένοπλους τής γνωστής οργάνωσης Χ, πού σύμφωνα μέ τό ραδιοφωνικό σταθμό του Λονδίνου «θεωρείται άπολύτως άποδεδειγμένον ότι συνειργάσθη μετά τών γερμανών». Η ένθάρυνση δόθηκε στους έγκληματίες αυτούς από τούς άγγλους. Σε συνέχεια, τό αίμα τών έλλήνων άγωνιστών έτρεξε ποτάμι στις μαύρες μέρες του μεγάλου Δεκέμβρη.

Μεταδεκεμβριανά, ή ασυδοσία τών προδοτών, τών έγκληματιών, τών δολοφόνων του 'Ελληνικού Λαού, έφτασε σε ασύλληπτη ένταση. Χιλιάδες άγωνιστές πλήρωσαν μέ τή ζωή τους τήν έξαλλη έξόρμηση τών ασύδοτων αυτών δολοφόνων.

Παράλληλα, τά περιδύματα Κακουργοδοκεία τής «'Ελληνικής» «Δικαιοσύνης» προχωρούσαν σε ανάλογο έργο. Οί καταδίκες σε θάνατο φτάσανε σε άνήκουστους αριθμούς και επιβάλλονται μέ πρωτοφανή πό-

ρωση από εξαλλους δικαστές, χτσεινοός προδότες του Έθνους και εγκληματίες. Όμως, νόμιμες εκτελέσεις δέν τόλμησαν, οί δήμοιοι ν' αρχίσουν ακόμη. Η κοινή γνώμη, πού τόσο κυνικά, ύποκριτικά και ξετσιώπωτα τήν επικαλούνταν οί δήμοιοί μας γιά νά μας καταδικάσουν στην έσχατη των ποινών, ήταν κάθε άλλο παρά τέτια πού τήνε ποθούσαν οί έχθροί μας γιά ν' άνεχτεί εκτελέσεις αγωνιστών.

Οί «ελεύθερες» εκλογές της 31ης του Μάρτη, τό άνήκουστο αυτό αίσχος της νεότερης ιστορίας της Πατρίδας μας και της δράσης των «Συμμάχων» άγγλων, γάλλων και άμερικάνων, εγκαινίασαν τό οργανωμένο ξεκίνημα γιά τό συστηματικό ξεκλήρισμα της Ελλάδας.

Μέσα στο καλοκαίρι του 1946, ένα δυό μήνες ύστερ' από τις «ελεύθερες και οδιάβλητες εκλογές», μέ «τήν συντριπτικήν πλειοψηφίαν της έθνικόφρονος παρατάξεως»—90, 7ο)ο!—ψηφίστηκε ό ματωδαμένος νόμος γιά τά «έκτακτα μέτρα» και στηθήκανε τά στρατοδικεία των όμαδικών θανατώσεων. Ίστερα πάλι από παρόμοιο δημοψήφισμα του Σεπτεμβρη 1946, ό ρυθμός της εξόντωσης του λαού εντάθηκε.

Έτσι, μέ τήν τρομοκρατία τή στογνή, τό αίμα, τις δολοφονίες, «νόμιμες» κι άνομες, τό φασιστικό καθεστώς της χώρας μας και οί έξ-νοι προστάτες του, λογαριάζανε νά ετοιμάσουνε τήν «κοινή γνώμη» νά δεχτεί τά κορμιά μας 21), όλόκληρα χρόνια μετά τό Δεκέμβρη του 44, στά μισά του 47, και οί εκατόμβες των κορμιών άρχισαν σέ συνέχεια προς τις αναρίθμητες προηγούμενες εκατόμβες άλλων αγωνιστών, άδερφιών μας, συμμαχητών μας και συντρόφων μας.

Έντελώς ξεχωριστό ενδιαφέρο και αποκαλυπτική σημασία παρουσιάζει ή έρευνα όρισμένων στοιχείων πού ανάγονται στις εκτελέσεις μας αυτές. Ο χρόνος πού συντελείται διαδοχικά τό άνήκουστο έγκλημα, ό ρυθμός του, οί συνθήκες μέσα στις όποιες σφωιάζονται κάθε φορά τά κορμιά μας, ξεσκεπάζουνε τους πραγματικούς σκοπούς των δημίων μας και τό αληθινό νόημα των εκτελέσεων. Φανερώνουνε μιά ανατριγιαστική συνωμοσία σέ θάρος της ζωής μας κι ένα άπίστευτο σχέδιο νά γίνει τό αίμα μας έργανο του πιο δδελυρού πολιτικού εκδίασμού κατά του άδούλωτου Λαού μας.

Θά εξηγηθούμε άμέσως κι άς κρίνει ό κάθε λέρτερος άνθρωπος άν αυτό πού γίνεται μέ τους αγωνιστές της Έθνικής και της Παγκόσμιας Αντίστασης στην Ελλάδα, είναι απόδοση δικαιοσύνης, ή φριχτή άπάτη και σατανικό έγκλημα.

Καί εξηγούμαστε.

Τόν Ιούνη τοῦ 1947 στό κάτεργο τῆς Αἴγινας σωριάζονται 17 κατάδικοι ἀγωνιστές. Πρὶν ἀπὸ λίγες ἐβδομάδες εἶχε ἐξαγγελθεῖ τό ματωδαμένο «Δόγμα Τρούμαν». Ὁ «σύμμαχος» ἡγέτης, ὁ ἴδιος πού εἶδε τόν Παγκόσμιο Ἀγώνα τῆς Ἐλευθερίας σάν ἐμπορική ἀμερικάνικη ἐπιχείρηση μὲ ἐπενδύσεις κεφαλαίων ἀπὸ 347.000 000.000 δολλάρια, σ' ἔνα «δαρυσήμαντο» λόγο του γιὰ τὴν «Ἐλευθερία» κι ἄλλα τέτια καί στὴν παράγραφο πού μιλοῦσε γιὰ τὴν ἄμοιρη Πατρίδα μας, συνιστοῦσε: «ἡ δικαιοσύνη ν' ἀποδοθεῖ πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις». Ἐνας κατάδικος ἀγωνιστής μόλις τ' ἄκουσε κούνησε τό κεφάλι: «Αὐτό λέει αἷματα, θά μας θάλουνε χέρι», εἶπε, κι αὐτό γίνηκε στά μισά τοῦ Ιούνη. Διαγραφότανε τότε μιά κυβερνητική ἀλλαγὴ πρὸς τόν Αὐγουστο μὲ νόημα κατευναστικό μπροστά στή Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΕΕ πού θά συνερχότανε τό Σεπτέμβρη καί ἴσως νά καταπιανότανε μὲ τό ἐλληνικό ζήτημα κι ἔδινε ἱκανοποιητικὴ λύση. Μέσα σέ τέτια ἀτμόσφαιρα, ὁ ἀφέντης τῆς Ἑλλάδας ἔδωσε γραμμὴ στοὺς ὑποταχτικούς τῆς ἐφτακέφαλῆς κυβέρνησης τῆς Ἀθήνας καί οἱ 17 ἀγωνιστές θάψανε μὲ τό αἷμα τους τόν Τοῦρλο τῆς Αἴγινας, χτεσινὸ γερμανικὸ ὄχυρό. Ἡ ἀμερικανοκρατία καί ἡ Ἐθνικοφροσύνη δὲ μπορούσε οὔτε καί νά κερφεῖ εἰρηνευμένη Ἑλλάδα καί φρόντισε νά θαθύνει τό χάσμα, νά καταστρέψει τίς δυνατότητες εἰρήνευσης καί νά ἱκανοποιήσει τοὺς ἐξαλλοὺς ὀπαδοὺς τῆς, χτεσινούς προδότες κι ἐγγληματίες, μὲ τὰ κουφάρια ὄσων ἀγωνιστῶν προλάβαινε νά σαρώσει. Καί τὰ σάρωσε.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἀναταράχτηκε. Οἱ δολοφόνοι τῶν 17 ἔσπευσαν νά ρίξουνε ὁ ἓνας στὸν ἄλλονε τίς εὐθύνες γιὰ τό ἐγκλημα. Καί παράλληλα θάλανε σ' ἐνέργεια κάθε ὑποκριτικὴ καί ἀπατηλὴ διαβεβαίωση γιὰ νά κατασιγάσουνε τὴ λαϊκὴ συγκίνηση καί νά προστοιμάσουνε τό ἔδαφος γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ ἐγκλήματος.

Οἱ μητέρες μας καί οἱ πατέρες μας, οἱ γυναῖκες μας καί τ' ἀδέρφια μας, ὅλοι οἱ φίλοι μας στό ἐξωτερικό, πήρανε διαβεβαιώσεις πὼς τάχα ἐκτελέστηκαν «Δεκεμβριανοί», ὅτι οἱ κατοχικοί δὲ θά θιγοῦνε, ὅτι ὅσοι εἶναι μιὰ φορὰ δικασμένοι σέ θάνατο δὲ θά ἐκτελεστοῦνε, κι ἄλλα παρόμοια.

Γιὰ μερικούς μῆνες δὲν τόλμησαν οἱ δῆμιοι νά συνεχίσουνε τό ἀπαίσιο ἔργο τους. Μέσα στό Γενάρη τοῦ 48 μᾶς ἤρθε κρυφά στὴν Αἴγινα μὲ χίλιους δυὸ κινδύνους ἓνα σημεῖωμα ἀπὸ τὴν Κέρκυρα. Καί

μάθαμε πώς άλλοι 10 συναγωνιστές μας ποτίσανε κείνο τό κάτσεργο με τό αίμα τους και πρίν απ' αὐτούς στήν Κεφαλονιά και στή Ζάκυνθο. Οἱ δολοφόνοι δέν εἶχανε τολμήσει ν' ανακοινώσουνε τίποτα. Κρατούσανε κρυφό τό μυστικό τους. Μά οἱ ψίθυροι κι ἡ λαϊκή ἀγωνία δυνάμωσαν. Μιά ἐφημερίδα τῆς Ἀθήνας, ἡ «Ἐλευθερία», ἀναγκάστηκε νά ψευτορωτήσῃ: «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Κυβέρνηση ἐκτελεῖ κρυφά καταδίκους «ἐλασίτες»; Σάμπως δέν τόξαιρε κι ἡ ἴδια...

Και ἡ κυβέρνησις ἐξακολούησε τίς ἐκτελέσεις στίς διάφορες φυλακές. Κάθε βδομάδα 10-15. Ἄλλες τίς ἐκρυσθε, άλλες τίς ἀνακοίνωνε κι ἔδινε ἐξηγήσεις, τῆ μιὰ ὅτι πρόκειται γιά «Δεκεμβριανούς», τῆν ἄλλη γιά καταδίκους ἀπό ἑκτακτα στρατοδικεῖα (!!!!) κι άλλοτε πάλι γενικά κι ἀόριστα ὅτι πρόκειται γιά κατάδικους πού δρῖσκονται σέ «πορείαν ἐκτελέσεως».

Δέν εἶχε τό θάρρος και τῆν ἐντιμότητα νά ὁμολογήσῃ τῆν ἀλήθεια και νά δεχτεῖ ὅτι ἔφτασε νά ἐκτελεῖ, και 6 και 10 ἀγωνιστές μαζί γιά ἕναν ταγματασφαλίτη, ἀγωνιστές πούχανε κατηγορηθεῖ και καταδικαστεῖ γιά ἄλλη πράξη. Ζυγώσαμε στό Πάσχα και ὁ ρυθμός τῶν ἐκτελέσεων ἐντεινόταν. Ξεσκεπάστηκαν οἱ προθέσεις τῶν δολοφόνων νά φτάσουνε στόν ἀπίστευτο ἀριθμό τίς 3000 μνήματα τῶν ἀγωνιστῶν τῆς λευτεριάς. Φανερώθηκε ἡ ἀπάτη και ἡ ὑποκρισία τῶν διαβεβαιώσεων τους. Ἐδῶ σκοτώναν κι ἐξῶ μοιράζανε καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις. Ὁ ἴδιος ὁ Ἕλληνας ἀντιπρόσωπος στόν ΟΕΕ, ὁ Κύρου διαβεβαίωνε στήν Ἀμερικὴ τόν ἀδερφό κατάδικου ἀγωνιστή—ἔχουμε τό σχετικό γράμμα—νά μήν ἀνησυχεῖ καθόλου και δέν ἔχουνε νά πάθουν τίποτα οἱ «κατοχικοί», παίρνοντας, ἀγνωστο ἀπό ποιόν, τό δικαίωμα νά κάνει τόν ἄτιμο αὐτό ξεχωρισμό «κατοχικῶν» και «Δεκεμβριανῶν».

Και φτάσαμε στήν πράξη τῆς Λαϊκῆς Ἐκδίκησης. Ὁ ματωδαμένος ὄπουργός τῆς Δικαιοσύνης Λαδάς πλήρωσε μέ τῆ ζωὴ του τά ἐγκλήματά του. Οἱ δῆμοί μας νομίσανε πώς θρήκανε τῆν εὐκαιρία νά κάνουνε σφαγεῖο τίς φυλακές κι ἔστειλαν στό ἀπόσπασμα 300 περίπου ἀγωνιστές κατάδικους, σύμφωνα μέ τίς χιτλερικές ἀρχές τῆς ἀλληλέγγυας εὐθύνης και τῶν ἀντιποίνων.

Ὁ κόσμος κεραυνοβολήθηκε ἀπό τό νέο ἐγκλημα τοῦ ζεττίπωτου και κυνικοῦ νεοφασιστικοῦ καθεστώτος τῆς ἀμερικανοκρατίας. Και σηκώθηκε μιὰ πανυφήλια θύελλα ἀγανάκτησης.

Ἐδῶ μεσολαβεῖ ἡ γνωστή ἀνταλλαγὴ διακοινώσεων ἀνάμεσα Ἀμερικῆς και Σοβιετικῆς Ἐνώσης γιά διμερεῖς διαπραγματεύσεις.

Ὁ ἀρχηγός τῆς δεξιᾶς Τσαλδάρης, ἀπ' ἀφορμὴ τῆ διαστασικῆ εἰσαγωγῆ στὴ Βουλὴ τῶν νομοσχεδίων γιὰ τὸ ἐκλογικὸ σύστημα καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ἔκανε στὰ τέλη τοῦ Μάη μερικὲς πολὺ χαρακτηριστικὲς ἀλαζονικὲς δηλώσεις: «Ἐγὼ πρόβλεψα τὸ Σοβιετικὸ πνεῦμα διεθνoῦς κατευνασμοῦ καὶ ἐπέσπευσα τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ.....» κλπ. Τὸ πρόβλεψε ὁ μεγαλοφυῆς πολιτικὸς τὸ κατευναστικὸ πνεῦμα καὶ ἀπτῆ μεριά του φρόντισε νὰ τὸ ἐξουδετερώσῃ προκαταδολικὰ ἢ, στὴν χειρότερη γι' αὐτὸν περίπτωση, νὰ ἐξασφαλιστεῖ μὲ ἀντιλαϊκὰ νομοσχέδια. Καὶ μέσα στὶς ἄλλες προετοιμασίαις του, φρόντισε νὰ στείλῃ στὸ θάνατον 200 Ἀγωνιστὲς τῆς Ἀντίστασης. Κέρδος θὰ τὴν ἦν κάποτε, παρ' ὅλους τοὺς ἄνομους πόθους του, ἡ εἰρήνη ἐρχότανε στὸν κόσμον καὶ στὴν πατρίδα μας. Φίλοι του τὸ ἐκμυστηρεύτηκαν κυνικὰ σὲ φίλους του καὶ αὐτὸ, σὰν ἀπόδειξιν τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Ἀρχηγοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἡ εὐκαιρία εἶχε δοθεῖ μὲ τὸ Λαδᾶ, δὲν τὴν ἀφήσανε.

Μὰ ἡ παγκόσμια κατακραυγὴ τοὺς ζήτησε καὶ προσωρινὰ σταμάτησαν. Ὁ τότες Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔδωκε διαβεβαιώσεις πάνω στὶς διαβεβαιώσεις. Μὰ τὰ πράγματα σὲ λίγο ἔδειξαν τὴ νέα ἀπάτη τους. Στὸ ἀναμεταξύ, οἱ προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ΔΣΕ, καθὼς καὶ ἡ χειρονομία τῆς Βουλγαρίας δημιουργήσαν νέας ἐλπίδας καὶ δυνατότητες γιὰ εἰρήνευση τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Ἑλλάδας. Τὸ νέο φασιστικὸ καθεστὼς τοῦ Σοφοῦλη καὶ τοῦ Τσαλδάρη ἀπάντησε στὶς νέες προτάσεις γιὰ εἰρήνευση ὅπως καὶ στὶς προηγουμένους ἀνάλογες περιπτώσεις.

Ἀφοῦ εἶχανε κρατηθεῖ ἕνα μῆνα χωρὶς ν' ἀπλώσουν τὸ χέρι τους στὶς φυλακὲς, στὰ μέσα τοῦ Ἰουνὸς ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ κάτεργο τῆς Ἀκροναυπλίας. Ζητᾶνε 4 δῆθεν γιὰ μεταγωγὴ, ἢ αἰώνια δεξιὴ καὶ ἄναυτον πρόφασιν. Οἱ κρατούμενοι ζητᾶνε σύσσωμα ἐξηγήσεις, συνετά, ἥρωμα, νόμιμα καὶ πολιτισμένα. Γιατί οἱ 4 ὑπὸ μεταγωγὴ δὲν εἶχανε καμιά δίκην, ὅπως ἰσχυρίζετανε τὸ ἀπόσπασμα (μεταγωγῶν) καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν. Ἡ φρουρὰ τότε μπῆκε μέσα στὸν περίβολο τῆς φυλακῆς ἐξαλλῆ καὶ διψασμένη γιὰ αἷμα. Χτύπησε στὸ φαχνό. Σκότωσε δύο (2) κρατούμενους ἀγωνιστὲς, τραυμάτισε ἄλλους 10 καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἐκτελέσανε καὶ τοὺς 4 «μεταγωγῆς». Καὶ δὲν ἀνακοινώσανε τίποτα. Ἔτσι ὑπουλα, κρυφά, δολοφονικὰ, γκαγκαστερικὰ συνεχίζουν τὸ ἔργον τους, ποὺ ἡ παγκόσμια κατακραυγὴ προσωρινὰ τοὺς τὸ δυσκόλεψε. Ἔτσι ἀπαντοῦν οἱ φασίστες δῆμιοί μας στὶς παγκόσμιες προσπάθειαις ἀπὸ ὅλες τὶς μεριὰς γιὰ εἰρήνευση.

Αυτά θάχε νά πει κανένας σέ συντομία γιά τίς διαδοχικές ἐκατόμβες τῶν κορμιῶν μας καί γιά τίς συνθήκες πού συντελεῖται τό νέο φασιστικό ἔγκλημα στήν Ἑλλάδα.

Αυτόματα ἀναπηδᾷ στή σκέψη μας τό ἀνατριχιαστικό συμπέρασμα γιά τίς προθέσεις τῶν δολοφόνων μας καί τούς ἄνομους σκοπούς πού ἐπιχειροῦνε νά ἐξυπηρετήσουνε μέ τό ἔγκλημά τους.

Κάθε φορά πού στό διεθνή ἢ στής πατρίδας μας τόν ὀρίζοντα παρουσιάζεται ἡ προοπτική μιᾶς εἰρηνικῆς ἐξομάλυνσης τῶν ἀνωμαλιῶν, κάθε φορά πού ὁ φασισμός ἐτοιμάζει μιά του ἐξόρμηση κατά τοῦ λαοῦ καί τοῦ ΔΣΕ, κάθε φορά πού ἡ δράση τοῦ ΔΣΕ τσακίζει τίς προσπάθειές του, ὁ πορωμένος φασισμός ἀδίσταχτα πληθαίνει τίς δολοφονίες του κι ἀπλώνει τό δολοφόνο χέρι του στά κορμιά τῶν φυλακισμένων ἀγωνιστῶν, γιά νά καταστρέψει τίς δυνατότητες εἰρήνευσης, ν' ἀποχαλινώσει τά ἀσύδοτα ὄργανά του, νά φέρνει τό ἀντιστάθμισμα στίς πανικόβλητες ἡττες του.

Νά σωριάζουμε κορμιά οἱ δολοφόνοι εἶναι, βέβαια, τό ἀγαπημένο τους ἔργο, ὅσο αὐτοί καί οἱ προστάτες τους θά μποροῦνε νά ἐξαπατοῦνε τούς λαούς καί νά κρατοῦν ὀπλισμένο τό ματωδαμένο τους χέρι. Νά πραγματοποιήσουνε ὅμως τούς σκοπούς τους, νά λυγίσουν ἐμᾶς καί νά ἐκδιᾶσουνε τόν ἀλύγιστο Λαό μας, ΑΥΤΟ, ΜΟΝΟ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ.

ΧΑΡΑ ΣΕ ΣΑΣ, ΣΤΑΥΡΑΝΤΟΙ, Α
ΛΥΣΩΜΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙΑ, ΠΟΥ ΕΛ
ΑΧΕ Η ΚΛΗΡΑ Η ΤΡΑΝΗ, ΜΕ Τ
ΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΗ ΦΛΟΓΑ, ΤΗΣ
ΛΕΦΤΕΡΙΑΣ Τ ΑΤΙΜΗΤΟ ΝΙΟΧ
ΑΡΟ ΠΥΡΟΦΑΝΙ ΑΠΕΘΑΝΤΟ Ν
ΑΝΑΨΕΤΕ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Φ. ΑΣΤΕΡΗΣ

Μελλοθάνατος στις
Φυλακές της Αίγινας.

ΜΕΡΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

19-6-1947

Στόν Τούρλο
τῆς Αίγινας

ΜΟΝΕΔΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ, ΑΥΓ
ΕΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΜΠΟΥΡ
ΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΓΚΙΟΥΝΕ
ΝΙΩΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΚΑΛΟ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ, ΒΟΥΤΣ
ΙΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ, ΛΑΤΣΟΣ ΣΥ
ΝΟΔΙΝΟΣ, ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ, ΚΟΣΚΟΛΕΤΗΣ
ΕΥΘΥΜ, ΚΟΛΙΑΣ ΑΛΕΚΟΣ
ΣΙΔΕΡΗΣ ΘΕΟΔ, ΓΚΙΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΝΤΑΛΙΟΣ ΔΗ
ΜΗΤΡΙΟΣ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛ
ΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΟ
ΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓ, ΚΟΤΟΥΛ
ΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ, ΤΟΛΙΑΣ ΠΑΝ.

17

19-2-1948

Στό Ναύπλιο

ΠΑΝΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΛΕΚ
ΟΥΣΙΩΤΗΣ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΣΜΙΡΛΗΣ ΝΙΚΟΣ, ΟΙΚΟΝΟ
ΜΟΠΟΥΛΟΣ ΒΛΑΣΗΣ, ΤΣΟ
ΧΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΓΙΑ
ΚΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΓΛΥΚΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ, ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ ΝΙ
ΚΗΤΑΣ, ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ, ΚΙΤΡΙΛΙΟΤΗΣ
ΓΙΩΡΓ, ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ Ν.

18

21-2-1948

Στό Γουδί
τῆς Ἀθήνας

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΚΩΣΤΑΣ, ΚΟΥ
ΦΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ, ΔΕΝΤΗΣ
ΣΑΜΟΥΗΛ, ΓΕΛΑΝΤΑΛΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ, ΛΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΣ

	ΚΟΥΝΟΥΠΑΣ ΤΑΣΟΣ. ΠΑΣ ΜΑΝΙΔΗΣ ΠΕΤΡΟΣ. ΚΕΦΑ ΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ. ΤΖΟΓΑΝΑ ΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ. ΛΙΘΑΙΟΣ ΣΤ. ΜΑΚΑΡΩΝΑΣ ΒΛΑΣΗΣ	11
29-2-1948 Στό Γουδί άπ του Άβέρωφ	ΤΡΑΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ. ΘΑ ΝΑΣΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡ. ΜΠΟ ΓΙΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ. ΚΩΡΟ ΒΕΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ. ΒΕΡΑΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΔΗ ΜΗΤΡΗΣ. ΣΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡ. ΒΡΑΧΑΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	8
3-3-1948 Στό Γουδί άπ του Άβέρωφ	ΛΥΚΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ. ΠΟΛΙΤΗ Σ ΧΡΗΣΤΟΣ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛ ΟΣ ΚΩΣΤΑΣ. ΓΙΟΒΑΝΟΒΙΤ Σ ΣΤ. ΣΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΣΑΛΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	7
5-3-1948 Στό Γουδί άπ του Άβέρωφ	ΓΙΑΤΡΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΠΑ ΤΡΙΚΙΟΣ Α. ΡΙΖΟΚΩΣΤΑΣ ΣΠΥΡ. ΔΕΔΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ΑΝΤΥΠΑΣ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΤΟ ΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΗΣ. ΣΩΚΟΣ ΚΩΣΤ. ΣΥΝΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΗΣ	8
27-3-1948 Στό Γουδί άπ του Άβέρωφ	ΑΛΙΑΝΑΚΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΑΡΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ. ΔΕΜΕΛ ΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ. ΚΩΣΟΡΑΣ ΣΕΡ. ΤΡΟΜΠΟΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΚΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ. ΚΥΠ ΡΑΚΗΣ ΜΑΡΙΝΗΣ	7
2-4-1948 Στό Γουδί της Άθήνας	ΡΑΛΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ. ΜΕΝΙΔ ΙΑΤΗΣ Γ. ΔΗΜΟΥ ΑΛΚΗΣ. ΛΙ ΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ. ΔΑΦΝΙΑΣ ΤΑΣΟΣ. ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΑΠΟΣ ΤΟΛΗΣ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ΤΑΣ. ΒΟΥΓΙΕΣΗΣ ΚΩΣΤ. ΚΑΒΟΥ ΡΑΣ ΑΛΕΚΟΣ. ΝΑΝΕΡΗΣ ΠΑ ΝΑΓΙΩΤΗΣ. ΓΙΩΡΓΑΚΟΠΟΥ ΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. ΔΡΟΥΖΑΣ ΑΝΤΩΝ. ΔΟΥΝΙΑΣ ΗΛΙΑΣ	13

4-5-1948
Στό Γουδί
τῆς Ἀθήνας

ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ ΓΙΑΝ. ΤΣΟΥΜ
ΠΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ. ΖΟΥΜΠΕ
ΡΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. ΛΙΑΝΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ. ΚΟΛΙΑΣ ΠΑ
ΝΑΓΙΩΤ. ΦΟΥΡΤΟΥΛΑΚΗΣ
ΤΑΣΟΣ. ΤΣΑΠΑΡΑΣ ΓΙΑΝ.
ΜΙΧΕΛΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ. ΤΑ
ΤΣΗΣ ΒΑΓΓ. ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ. ΚΑΘΟΥΛΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ. ΤΣΑΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΑΝ. ΜΠΕΡΔΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΑΚΟΣ ΓΙΑΝ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ. ΡΟΜΠΟΛΑΣ ΒΑ
ΣΙΛΗΣ. ΜΠΑΜΠΑΣ ΧΡΗΣΤ.
ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ. ΚΑΛ
ΑΦΑΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ. ΑΣΗΜΑ
ΚΗΣ ΓΙΩΡΓ. ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ
ΛΑΖΑΡΟΣ. ΛΑΥΔΑΣ ΓΙΑΝ.

23

6-5-1948
Ἁγία Εἰρήνη
τῆς Αἰγίνας

ΤΣΑΚΟΣ ΚΩΣΤΑΣ (ΠΟΛΙΚΟΣ)
ΚΟΝΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ. ΓΙΑΝΝ
ΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ. ΚΑΠΑΡ
ΕΛΗΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΑΣ ΣΤ.
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΣΠΥΡ. ΠΡΩΤ
ΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ. ΚΕ
ΡΚΟΥΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ. ΚΑΝΕ
ΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓ. ΠΑΡ
ΘΕΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΠΑΝΑΓ. ΜΠΕΛΑΡΑΣ ΣΩΤΗ
ΡΗΣ. ΚΑΛΗΜΕΡΗΣ ΠΑΝΑΓ.
ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΚΩΤΣΑΡΗΣ ΠΑΝ. (ΠΑΤΕΡΑΣ)
ΚΩΤΣΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡ. (ΓΙΟΣ)
ΧΑΪΔΟΥΣ Γ. ΜΙΝΗΣ ΘΑΝ.

19

7-5-1948
Ἁγία Εἰρήνη
τῆς Αἰγίνας

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚ. ΛΟΥ
ΚΑΣ ΜΑΝΘΛΗΣ. ΔΑΒΡΗΣ Δ.
ΖΟΡΜΠΑΣ ΣΤΥΛ. ΤΖΙΤΖΙΑ
ΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝ. ΝΤΑΛΙΑΝΗΣ
ΘΑΝ. ΚΑΡΥΤΣΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΡΟΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ. ΡΟΔΗΣ Γ.
ΤΖΑΒΕΛΑΣ ΣΤΕΦ. ΠΕΠΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ. ΧΑΤΖΗΣ ΜΑΝΘΛ.

ΔΟΥΓΙΕΚΑΣ Α. ΤΣΑΜΗΣ Θ.
ΣΙΓΑΛΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ. ΟΙΚΟ
ΝΟΜΟΥ ΜΙΧ. ΣΚΑΝΤΖΟΣ Δ.

17

22-6-1948
Στό Ναύπλιο

ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ. ΧΑΡ
ΑΛΑΜΠΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

5

Στήν Κέρκυρα
σέ διάφορες
ήμερομηνίες

ΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛ. ΜΑΓΝΗ
ΣΑΛΗΣ ΑΓΓ. ΖΥΜΠΟΥΛΑΣ
Ν. ΡΟΜΠΟΤΗΣ Δ. ΔΗΜΑΚΟΣ
Ν. ΛΑΜΠΡΟΥ Α. ΚΟΥΤΣΟΥ
ΡΗΣ Δ. ΛΕΝΑΣ Γ. ΜΑΜΜΑΛ
ΛΗΣ Ε. ΝΑΥΠΛΙΩΤΗΣ Α. ΓΙ
ΩΡΓΑΝΤΑΣ Δ. ΤΣΟΓΑΝΟΣ
Γ. ΖΑΡΓΑΝΗΣ Δ. ΑΝΑΓΝΩΣ
ΤΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ΚΑΤΗΣ Φ. Α
ΛΕΞΙΑΔΗΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. Π
ΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙ
ΝΗΣ Χ. ΚΟΥΡΑΤΟΣ Τ. ΡΟΔΙ
ΤΗΣ Α. ΠΟΛΙΤΗΣ Κ. ΖΕΡΒΟΣ
Τ. ΜΟΥΡΖΟΥΚΟΣ Γ. ΜΠΕΗΣ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΚΟΥ
ΛΤΣΙΚΙΩΤΗΣ Κ. ΤΣΑΓΚΑΡ
ΗΣ Δ. ΛΙΑΚΟΥΡΑΣ Η. ΤΣΟΥ
ΚΝΙΔΗΣ Κ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ Κ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Β.
ΜΟΥΡΙΤΣΟΣ Κ. ΒΑΦΑΚΗΣ
Θ. ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Γ. ΓΚΛΙΑ
ΤΗΣ Μ. ΤΡΑΓΟΣ Φ. ΜΑΝΕΤ
ΤΑΣ Γ. ΚΑΤΣΙΜΗΛΑΣ Γ. ΠΙ
ΕΡΡΟΣ. ΠΕΤΡΑΛΗΣ. ΧΑΡΑ
ΛΑΜΠΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

43

Στήν Κεφαλον
ιά σέ διάφορες
ήμερομηνίες

ΤΣΑΠΑΡΑΣ Κ. ΚΙΝΤΟΣ Β.
ΒΛΑΧΟΣ Α. ΚΟΤΣΥΦΗΣ Γ.
ΡΕΠΑΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣ
ΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ
Α. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΚΑΤ
ΣΑΪΤΗΣ Β. ΚΟΥΣΟΥΛΟΣ
Γ. ΒΟΥΡΤΖΗΣ Γ. ΒΑΣΙΛΟΠ

ΟΥΛΟΣ Δ. ΝΑΚΟΣ Ν. ΚΩΣΤΑ
ΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Β. ΚΩΣΤΑ
ΝΤΑΡΑΣ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΣ
ΚΟΥΝΑΔΗΣ Α. ΜΠΑΡΜΠΑΣ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟ
ΠΟΥΛΟΣ Ι. ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗΣ
Χ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Χ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ΖΑ
ΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Β. ΝΙΚΟΛΕ
ΤΑΚΗΣ Δ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ Κ. Α
ΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Τ. ΣΙΔΕΡΟ
ΚΑΣΤΡΙΤΗΣ Ν. ΠΑΓΑΝΟΣ.

30

Στή Λευκάδα
σέ διάφορες
ήμερομηνίες

ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ. ΧΑΡΔΑΛΙΑΣ
ΖΥΓΟΥΡΗΣ Β. ΓΚΟΥΜΑΣ Σ.
ΚΟΜΠΛΙΤΣΗΣ. ΜΑΝΤΕΛΟΣ

6

13-2-1948
Στό Γουδί

ΚΟΔΕΛΕΚΙΑΝ ΜΟΥΡΑΤ
ΚΑΠΑΡΕΛΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

2

Στις 27-4-48 εκτελέστηκαν στήν
Κέρκυρα ακόμα 7 άπτούς όποίο
υς Ξαίρουμε μόνο τό όνομα του
Ν. ΓΟΔΑ

ΟΙ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΙ

ΠΑΡΑΘΕΤΟΥΜΕ άμέσως χαρακτηριστικά στοιχεία για τους 300 μελλοθάνατους του τάφου της Αΐγινας, προσθέτοντας έτσι ακόμα λίγα στήγ προσπάθειά μας ν' αποδείξουμε άν αυτοί που σέρνονται στα έκτελεστικά άποσπάσματα είναι «κοινοί έγκληματίες» ή ό,τι πιο διαλεχτό έχει νά παρουσιάσει ή Ελλάδα στον Πανεθνικό της Άγώνα.

Τά παρακάτω στοιχεία άφοροδνα άποκλειστικά τους μελλοθάνατους αγωνιστές που έτυχε σέ τούτη τήν περίοδο νά βρίσκονται στό κάτεργο της Αΐγινας. Λείπουνε τά στοιχεία άπ' όλες τίς άλλες φυλακές. Όμως και για τους 300 μόνο αγωνιστές της Αΐγινας τά στοιχεία είναι χαρακτηριστικά και άντιπροσωπευτικά της γενικής εικόνας που επιχειρούμε νά δώσουμε παρακάτω λιτά και σύντομα:

Άπό τους 300 μελλοθάνατους όταν κατηγορήθηκαν, οί 100 ήτανε άπό 18 ως 25 χρονών και τό μεγαλύτερο ποσοστό (150) ήτανε άπό 25 ως 30 χρονών.

Άπό τους 300, οί 159 είναι άγρότες, οί 99 έργάτες, οί 35 μαθητές, οί 7 Άξιωματικοί.

Άπό τό 1942-43, οί 213 ήτανε πολεμιστές του Συμμαχικού Στρατού ΕΛΑΣ κι άπ' αυτούς οί 47 ήταν άνώτεροι άξιωματικοί, (διοικητές

ταγμάτων, συνταγμάτων και μεραρχιών του ΕΛΑΣ). Οί 84 ήταν μέλη του ΕΑΜ-ΕΠΟΝ.

Από τους 300, οί 68 είναι τραυματίες του αλβανικού πολέμου και του Έθνικοαπελευθερωτικού Αγώνα 41-44 κι απ' αυτούς, οί 20 άνάπηροι. Όλοι αυτοί έδωσαν από τίς οικογένειές τους 60 θύματα στον Έθνικοαπελευθερωτικό και μεταβαρκιζιανό αγώνα. Οί 300 μελλοθάνατοι πήραν μέρος σε 1900 μικρές και μεγάλες μάχες ενάντια στους γερμανοϊταλούς και τά τάγματα άσφαλείας.

Οί 75 από τους 300, είτε σά μαχητές του ΕΛΑΣ, είτε τά μέλη και στελέχη τών εθνικών οργανώσεων, περιέθαλψαν ή συνεργάστηκαν μέ συμμαχικές άποστολές.

Γιά τίς ύπηρεσίες τους αυτές, οί 32 τιμήθηκαν μέ άριστεία ή επαινέθηκαν μέ χαιρετιστήρια τηλεγραφήματα ή συγχαρητήρια έγγραφα από τό Στρατηγείο Μέσης Ανατολής και τήν ΠΕΕΑ.

Οί περισσότερές τών 137 από τους 300 καταστράφηκαν ολοκληρωτικά. Είτε λεηλατήθηκαν από τους γερμανοϊταλούς και ταγματσαφλίτες, είτε πυρπολήθηκαν τά σπίτια τους.

Από τους 300, οί 189 κατηγορήθηκαν σαν γνωστοί, λέει, συνεργάτες τών γερμανοϊταλών(!), οί 89 για ταγματσαφλίτες(!), οί 20 για άγνωστους λόγους και οί 12 για πράχτορες της Γκεστάπο.(!!).

Από τους 300, στίς δίκες τους, από τήν τρομοκρατία και τους τραμπουκισμούς τών γιτών, οί 92 δέν είχαν καν δικηγόρους υπεράσπισης και οί 239 δέν είχαν μάρτυρες υπεράσπισης και οί 23 ούτε μπόρεσαν ν' άπολογηθούν.

Η σύνθεση τών όρκωτών δικαστηρίων, όπου δικάστηκαν οί 300 σημερινοί μελλοθάνατοι της Αίγινας, έκλεινε όλο τό εθνικό κατακάθι και τήν πολιτική εμπάθεια. 15 δοσίλογοι, μέ δικογραφίες πού εκρυσμούν άκόμα σε βάρος τους, αναλάβανε δημόσιοι κατήγοροι. Τό 90% τών ενόρκων ήτανε συνεργάτες τών γερμανών, πολλοί μέ δικογραφίες δοσιλογισμού σε βάρος τους, άλλοι άσπονδοι έχθροι του συμμαχικού αγώνα, έπειδή οί αντίρτες έτυχε νά τους φορολογίσουνε τίς μεγάλες τους σοδιάς για τή συντήρηση και διατροφή τών στρατιωτικών τμημάτων του ΕΛΑΣ.

Από τους 300, οί 19 είχαν εύχες χάριτος, μά κανενός ή ποινή δέ ημετριάστηκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΙΣΤΗΣ

ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΩΝ

ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ΤΗ ΘΥΣΙΑ 300 συναγωνιστῶν μας καί τήν πρόθυμη καί ἀνιδιοτελή δική μας προσφορά στόν ἴδιο Βωμό, διατρανώουμε τήν ἀλύγιστη Πίστη μας στά παρακάτω:

Εἴμαστε Ἀγωνιστές τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης τῆς Πατρίδας μας. Εἴμαστε Στρατιῶτες τῆς Παγκόσμιας Ἀντιφασιστικῆς Ἀγωνιστικῆς Φάλαγγας.

Ἰδανικά μας ἔχουμε τήν Ἐλευθερία, τή Δημοκρατία, τήν Εἰρήνη, τήν Πρόοδο, τό Λυτρωμό τοῦ Ἀνθρώπου ἀπό τό Φόβο, τήν Ἀγωνία, τήν Πείνα, τόν Καταναγκασμό.

Χωρίς κανένα ἀτομικό συμφέρον πήραμε τό δύσκολο αὐτό δρόμο μέσα στή φωτιά τοῦ Ἀγώνα γιά τήν Ἀπελευθέρωση τῆς Πατρίδας μας. Καί συνεχίζουμε ὡς τό θάνατο, ἐπίσης δίχως κανένα ἀτομικό ὄφελος. Καί μπροστά στό θάνατο δέ μετανοιῶουμε σέ τίποτα γιά τό δύσκολο δρόμο πού πήραμε.

"Έχει από τήν πρώτη στιγμή γίνει πεποίθησή μας ὅτι τά πανανθρώπινα ἰδανικά, πού ὑπηρετοῦμε, θέλουμε θυσίες. Καί ἐθελοντικά τίς δεχτήκαμε καί τίς δεχόμαστε. "Αν γινόταν νά ξαναζήσουμε τά ἀγωνιστικά μας χρόνια, τόν ἴδιο θά παίρναμε πάλι δρόμο: Τό δρόμο τῆς θυσίας.

"Ἐπεσε σέ μάς τό βαρύ καθήκον νά μετρηθοῦμε σ τ ῆ θ ο ς μέ σ τ ῆ θ ο ς μέ τόν πύ ὕπουλο καί ὑποκριτικό ἀντίπαλο, ἀποσπασμένοι γιά ἓνα μεγάλο χρονικό διάστημα ἀπό τήν ὑπόλοιπη παγκόσμια φάλαγγα καί περικυκλωμένοι ἀπό τό νεοφασισμό, πρίν ἀκόμα ἐξοντωθεῖ ὁ φασισμός.

"Υποσχόμαστε στά ἑκατομμύρια τοῦς ἀπλοῦς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου ὅτι δέ θά λερώσουμε τό θάνατό μας. Κιόλας ἑκατοντάδες ἀδέρφια μας τόν συναπάντησαν μέ τό τραγούδι καί τό χορό τῆς Λεφτεριάς. Θά πάμε καί μεῖς, ἂν χρειαστεῖ, ὀρθοί, περήφανοι κι ὠραῖοι, ὅπως τέτιοι σταθήκαμε μπροστά στίς πανίσχυρες δυνάμεις τῶν δαιμόνων τοῦ φασισμού καί τοῦ νατσοισμοῦ. Θά ξευτελίσουμε τοῦς δειλοῦς δολοφόνους δημίους μας.

"Ἡ Ἀνθρωπότητα εἶναι βέβαιη πώς τό Λάβαρό της τό κρατοῦνε γερά χέρια καί πώς θ' ἀφήσουνε ζηλευτή κληρονομιά στίς ἐρχόμενες γενιές.

"Ὁ Θάνατος δέ μάς τρομάζει. Ὅμως, ὡς τήν τελευταία στιγμή, θά διεκδικοῦμε, βῆμα-βῆμα, ἀπό τό δολοφόνο νεοφασισμό τῆς χώρας μας, τό δικαίωμά μας νά ζήσουμε τίμια καί ἀγωνιστικά. Καί θά διαλέξουμε μεῖς τελικά καί μεῖς θά ἐπιβάλουμε τόν τρόπο πού θά πεθάνουμε, παρά νά ἐπιτρέψουμε στοῦς δημίους μας νά μάς σέρνουνε κοπαδιαστά στό σφα-

γειο. Θά μεταβάλουμε τίς φυλακές σέ ολοκαυτώματα, σέ μνημεῖα τῆς Λεφτεριάς καί τάφους τοῦ φασισμού.

Διατρανώνουμε τήν ἀλύγιστη Πίστη μας καί τήν ἀφοσίωσή μας στά ἰδανικά τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δημοκρατίας, τῆς Εἰρήνης, τοῦ Πολιτισμοῦ, μιᾶς εὐτυχισμένης ζωῆς γιά τόν ἄνθρωπο. Καί διαβεβαιώνουμε τοὺς ἐλεύθερους ἀνθρώπους ὅτι θά πέφτουμε μέ τήν τελευταία μας κραυγή, τήν ὕστερη πνοή μας γι' αὐτά τά ἰδανικά.

Ζήτω ἡ Λεφτεριά!

Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

Ζήτω ἡ Εἰρήνη!

Γιά μιά πολιτισμένη, χαρούμενη καί εὐτυχισμένη ζωή. Στερνό μας δῶρο κι ἀκριβή κληρονομιά μας στή βασανισμένη Ἀνθρωπότητα.

ΟΙ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ